

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/107/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010730
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010730.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2020, prejednal sťažnosť odsúdeného D. R. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. septembra 2020, sp.zn.1Pp/135/2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného D. R. z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 16. septembra 2020, sp.zn.1Pp/135/2020 zamietol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. návrh odsúdeného D. R. (ďalej len „odsúdený“) o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu s tým, že v jeho prípade sú splnené všetky zákonné podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. S poukazom ním predložený prísľub zamestnania, ponúknutú záruku za dohľad nad jeho správaním a začlenením sa do spoločnosti od jeho rodičov, ako aj na jeho pozitívny vývoj resocializácie za obdobie výkonu trestu, má za to, že už nie je potrebné naďalej na neho pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Ďalej uviedol, že jeho správanie počas výkonu trestu bolo vzorné, čo preukazujú udelené disciplinárne odmeny a absencia disciplinárneho potrestania, čím sa teda u neho nejedná o formálne prispôsobenie sa podmienkam a požiadavkám výkonu trestu odňatia slobody. Vyššie uvedené podľa názoru odsúdeného vytvára dostatočnú záruku, že pri skrátení priameho výkonu uloženého trestu možno od neho očakávať vedenie riadneho života a zároveň vytvára aj podmienky na prechod do normálneho života. Pokiaľ súd poukazuje na jeho predchádzajúce odsúdenia a spáchanie trestných činov v „podmienke“, tieto pochybenia si priznáva, avšak svoj dlh voči spoločnosti si splatil a svoje tresty si riadne vykonal. Ďalej namietol hodnotenie súdu v jeho neprospech vo vzťahu k jeho námietke zameranej proti hodnoteniu ústavu. Na margo nej dodal, že hoci v minulosti automaticky nevyužil šance, ktoré od systému dostal, to však neznamená, že by nevyužil ďalšiu šancu teraz a opäť by sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. Počas tohto výkonu trestu si uvedomil nielen formálne závažnosť svojho protiprávneho konania a jeho dôsledky, a rozhodol sa, že po prepustení z výkonu trestu už nebude pokračovať v ďalšom jeho páchaní. Záverom svojej sťažnosti dodal, že je pripravený podrobiť sa aj dlhšej skúšobnej dobe, prípadne nariadenému probačnému dohľadu, aby preukázal súdu, že už doposiaľ vykonaný trest v kratšom trvaní než bol uložený, splnil účel trestu a skúšobná doba bude vhodným a najmä efektívnym inštitútom k zavŕšeniu jeho prevýchovného a resocializačného procesu v iných podmienkach ako je ústav na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený z vyššie uvedených dôvodov navrhol krajskému súdu, aby napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

Na základe preskúmania správnosti samotného napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie kumulatívnym splnením zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), rovnako bola u odsúdeného splnená druhá zákonná (materiálna) podmienka, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, avšak nebola u neho splnená tretia zákonná (materiálna) podmienka, a to preukázanie polepšenia svojím správaním vo výkone trestu do takej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. teda vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Vykonanie zákonu zodpovedajúcej časti uloženého trestu (polovica uloženého trestu) a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívami a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä sklon k páchaniu trestných činov, stredný stupeň rizika recidívy a jeho menej priaznivej resocializačnej prognózy so stredným rizikom sociálneho zlyhania, pričom indikovanými rizikovými faktormi sú dlhoročné užívanie návykových látok, opakované páchanie trestnej činnosti, nedostatočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a absencie stredoškolského vzdelania) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd rovnako správne prihliadol najmä na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol doteraz 15-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, pričom je zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenia (a to aj nepodmienečné tresty odňatia slobody) nemali na odsúdeného pozitívny vplyv, tieto sa u odsúdeného minuli svojmu účelu, preto je potrebné, aby si vykonávané tresty vykonal v celosti. Okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že odsúdenému bola daná viacnásobne možnosť preukázať spoločnosti svoju nápravu a schopnosť viesť riadny život, dokonca odsúdený bol aj podmienené prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn.6Pp/57/2016 zo dňa 16.05.2016, avšak odsúdený túto možnosť nevyužil, nakoľko sa aj naďalej dopúšťal trestnej činnosti, a to práve v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (spáchanie trestného činu dňa 19.04.2018, za ktorý odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody). Rovnako správne vyhodnotil osobu odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, pričom od jej páchania ho neodradili ani vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody a ani hrozba nariadenia výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, preto sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a neakceptoval ju.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.